

«Думи, діти мої...»

Іван Франко

Думи, діти мої,
Думи, любі мої!
З усміхнутим лицем
В тій понурій тюрмі!

Наче запах весни,
Налітаєте ви,
Скорбне серце моє
Потішаєте ви!

Де жура душу тлить,
Живе серце болить,
Де в важкій боротьбі
Духа втома в'ялить,

Де хитається ще,
Сумнівається ще
Ум, де думка нова
Загорається ще, –

Там ви, думи, летіть,
Слабосилих кріпите,
В горя й сумніву змріє
Лийте радісний світ!

6 апр[еля] 1880